

PLENULUI CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În calitate de Președinte al CSM și în acord cu dispozițiile art. 29 alin. 3 din Legea nr. 31/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, propun Plenului de a aproba suplimentarea ordinii de zi a Plenului CSM **cu adoptarea de către Plen a propunerii de modificare a unor dispoziții ale legilor nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea CSM.**

Această propunere legislativă, reamintesc, poate fi făcută de Plenul CSM în raport cu dispozițiile art. 38 alin. 5 din Legea nr. 317/2004 și să sesizeze Ministrul Justiției în această direcție.

În acest sens, mă simt dator cu câteva explicații introductive:

Plenul CSM s-a comportat responsabil și în limitele sale constituționale atunci când a avizat pozitiv, însă condiționat, proiectul de lege înaintat ca atare de Ministerul Justiției privind răspunderea disciplinară și inspecția judiciară – observațiile făcute de CSM sunt tocmai în direcția de a face sistemul de justiție mai eficient printr-o responsabilitate adecvată, dar și ca aceste posibile modificări să poată fi implementate în acord și cu dispozițiile constituționale.

Realitățile, însă, cu care se confruntă sistemul de justiție sunt mult mai complexe și cer luarea de măsuri adecvate, respectiv modificări legislative care să răspundă acestor provocări.

CSM, ca și autoritate constituțională judecătorească, are ca obiectiv principal garantarea independenței justiției. Aceasta înseamnă, concis vorbind, apărarea drepturilor, ca și a independenței și imparțialității concrete a magistraților – or, în cazul din urmă, apărarea independenței magistraților înseamnă, ca și obligație corelativă dacă vreți văzută ca întărire a independenței acestora și nu de diminuare a ei, și o responsabilitate pe măsură, care să fie în așa fel obiectivată încât să nu aducă atingere independenței justiției, ci să o întărească.

În acest sens, în ultima vreme, câțiva magistrați au fost condamnați penal pentru fapte de corupție în legătură directă cu activitatea jurisdicțională – aceștia, deși condamnați definitiv penal, beneficiază de pensii de magistrați, deși infracțiunile comise de aceștia au la bază tocmai vicierea actului de justiție ca atribuție esențială a activității de justiție. De asemenea, multe acțiuni disciplinare nu au putut fi finalizate pentru că intempestiv astfel de magistrați au solicitat ieșirea la pensie. Or, în astfel de cazuri, nu este just ca marea majoritatea a judecătorilor și procurorilor, onești și corecți, să sufere ca imagine publică, dar și să le fie pus sub semnul întrebării actul jurisdicțional datorită unor acțiuni în afara legii a unor colegi a lor, cu atât mai mult cu cât acești colegi sunt în număr foarte mic. Pe de altă parte, demnitatea funcției de magistrat presupune acceptarea ca în cazul unor posibile alegeri de încălcare a unor norme, cu intenție, ce ar conduce la perturbări grave ale actului jurisdicțional să accepte să fie cercetați disciplinar – cercetarea disciplinară,

formularea acțiunii disciplinare și soluționarea ei de către instanța de judecată în materie disciplinară neavând alt scop decât cel de a clarifica dacă a fost comisă cu intenție astfel de fapte.

Așadar, este în interesul general al societății românești, al sistemului de justiție – majoritatea magistraților să nu sufere din cauza unor puțini magistrați –, precum și a celor aflați în anchetă disciplinară, ca textele în cauză privind pensiile magistraților, ca și parcursul cercetării disciplinare să fie modificate, adică atunci când o condamnare rămâne definitivă în penal pentru o infracțiune de serviciu sau în legătură cu serviciul, o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu infracțiunile de corupție, săvârșită cu intenție sau când față de judecători sau procurori, față de care se continuă cercetarea disciplinară în chiar condițiile în care magistrații în cauză au solicitat pensionare, se stabilește sancțiunea excluderii din magistratură, **magistrații în cauză să nu mai beneficieze de pensia de serviciu acordată de dispozițiile Legii 303/2004, ci aceștia să beneficieze doar de pensia prevăzută în actele normative cu caracter general urmând ca partea din pensia de serviciu încasată până la condamnarea definitivă sau aplicarea sancțiunii excluderii din magistratură să fie recuperată.**

Mai jos sunt propunerile de texte:

Propunere modificare Legea 317/2004 (cu roșu):

Art. 46 - (1) În termen de maximum 10 zile de la data sesizării, comisia de disciplină corespunzătoare poate dispune clasarea sau, după caz, efectuarea cercetării disciplinare.

(1¹) În vederea exercitării acțiunii disciplinare, cercetarea disciplinară este obligatorie.

(2) Cercetarea disciplinară se efectuează de inspectorii din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori.

(3) În cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor judecătorului sau procurorului cercetat sunt obligatorii. Refuzul judecătorului sau procurorului cercetat de a face declarații sau de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea cercetării. Judecătorul sau procurorul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare.

(4) Cercetarea disciplinară se desfășoară cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la informațiile clasificate și la protecția datelor cu caracter personal.

(5) Cercetarea disciplinară se suspendă atunci când împotriva judecătorului sau procurorului cercetat s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale pentru aceeași faptă.

(6) Organul de urmărire penală este obligat să comunice Consiliului Superior al Magistraturii într-un termen rezonabil actul prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale.

(7) Suspendarea se dispune de comisia de disciplină, prin rezoluție.

(8) Suspendarea operează până când soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă. Dispozițiile alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(9) Cercetarea disciplinară se efectuează în termen de 30 de zile de la data dispunerii acesteia, cu excepția situației în care intervine suspendarea. Comisia de disciplină poate dispune prelungirea termenului cu cel mult 30 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură.

(10) În cazul în care, înainte de sesizarea secției, comisia de disciplină constată că sunt necesare verificări suplimentare, solicită completarea cercetării disciplinare. Rezultatul verificărilor suplimentare este înaintat comisiei de disciplină în cel mult 30 de zile de la data la care s-a dispus completarea verificărilor.

(11) În termen de 20 de zile de la primirea rezultatului cercetării disciplinare sau, după caz, a rezultatului verificărilor suplimentare, comisia de disciplină, în cazul în care consideră că se justifică, sesizează secția corespunzătoare în vederea soluționării acțiunii disciplinare.

(12) În cazul în care comisia de disciplină consideră că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică, dispune clasarea. Rezoluția comisiei de disciplină dispusă în condițiile alin. (1) sau, după caz, în condițiile prezentului alineat se comunică persoanelor indicate la art. 451 alin. (4).

(13) Rezoluția de clasare dispusă în condițiile alin. (1) sau, după caz, în condițiile alin. (12) poate fi atacată potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, de persoana indicată la art. 451 alin. (1) și de persoana vizată.

(14) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termenul de prescripție de cel mult un an de la data la care fapta a fost cunoscută de Consiliul Superior al Magistraturii, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii faptei.

(15) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată chiar dacă judecătorul sau procurorul a fost eliberat din funcție.

(16) Acțiunea disciplinară exercitată împotriva judecătorului care a fost numit în funcția de procuror se soluționează de Secția pentru judecători, iar acțiunea disciplinară exercitată împotriva procurorului care a fost numit în funcția de judecător se soluționează de Secția pentru procurori.

La art. 47, am propus introducerea unui nou alineat, alin. (3¹), inserat cu roșu în textul de mai jos:

Art. 47 - (1) În procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, citarea judecătorului sau procurorului împotriva căruia se exercită acțiunea disciplinară este obligatorie. Judecătorul sau procurorul poate fi reprezentat de un alt judecător ori procuror sau poate fi asistat ori reprezentat de un avocat.

(2) Judecătorul sau procurorul și, după caz, reprezentantul ori avocatul său au dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și pot solicita administrarea de probe în apărare.

(2¹) Dispozițiile art. 46 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător. Suspendarea se dispune, prin încheiere, de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul în care constată că sesizarea este întemeiată, aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de judecător sau procuror și cu circumstanțele personale ale acestuia.

(3¹) În cazul în care judecătorul sau procurorul a fost eliberat din funcție, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii stabilesc, în raport de criteriile prevăzute în alin. (3), sancțiunea disciplinară corespunzătoare, fără a o aplica.

(4) Dispozițiile din prezenta lege ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

La art. 48, am propus modificarea literei d), astfel:

Art. 48 - Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii soluționează acțiunea disciplinară printr-o hotărâre care cuprinde, în principal, următoarele:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară și încadrarea juridică a acesteia;

b) temeiul de drept al aplicării sancțiunii;

c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de judecător sau procuror;

d) sancțiunea și motivele care au stat la baza stabilirii sau aplicării acesteia;

e) calea de atac și termenul în care hotărârea poate fi atacată;

f) instanța competentă să judece calea de atac.

Legea nr. 303/2004

După art. 83¹, am propus introducerea unui articol nou, art. 83², cu următorul cuprins:

Art. 83². (1) Nu beneficiază de pensia prevăzută de art. 82 sau de art. 83¹ judecătorii și procurorii care, ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv pentru o infracțiune de serviciu sau în legătură cu serviciul, o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu infracțiunile de corupție, săvârșită cu intenție.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și judecătorilor sau procurorilor față de care a fost exercitată acțiunea disciplinară, fiind stabilită sancțiunea excluderii din magistratură, în condițiile art. 47 alin. (3¹) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Diferența dintre pensia prevăzută de art. 82 sau de art. 83¹, încasată până la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare sau, după caz, până la data rămânerii irevocabile a hotărârii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară și

pensia din sistemul public, precum și indemnizația prevăzută de art. 81 alin. (1), sunt supuse restituirii.